

Î N C H E I E R E

28 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Oleg Sternioală
Nicolae Craiu
Luiza Gafton

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Uniunea Avocaților din Republica Moldova, prin intermediul avocatului Gheorghe Vlas,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Timofeevici Ion împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova și Ministerului Justiției al Republicii Moldova privind recunoașterea ca neîntemeiat a refuzului de admitere în profesia de avocat, anularea hotărârii prin care i s-a respins cererea privind admiterea în profesia de avocat, obligarea Comisiei să emită o hotărâre de admitere a reclamantului în profesia de avocat și obligarea Ministerului Justiție să-i elibereze licența pentru exercitarea profesiei de avocat,

împotriva deciziei din 17 ianuarie 2017 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La data de 08 iunie 2016 Timofeevici Ion a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Uniunii Avocaților din RM și Ministerului Justiției al RM solicitând: recunoașterea ca neîntemeiat a refuzului din 05 mai 2016 de admitere a reclamantului în profesia de avocat; constatarea faptului că reclamantul întrunește condițiile prevăzute de lege pentru exercitarea profesiei de avocat; anularea hotărârii din 05 mai 2016 a Comisiei de Licențiere a profesiei de avocat, prin care i s-a respins cererea privind admiterea în profesia de avocat; obligarea Comisiei de Licențiere a profesiei de avocat a Uniunii Avocaților din RM să pronunțe o hotărâre de admitere a reclamantului, Ion Timofeevici, în profesia de avocat; obligarea Ministerului Justiției al RM să-i elibereze reclamantului licența pentru exercitarea profesiei de avocat.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin hotărârea din 05 mai 2016 a Comisiei de Licențiere a profesiei de avocat s-a dispus respingerea cererii privind admiterea lui Timofeevici Ion în profesia de avocat, care a fost depusă în conformitate cu prevederile art. 10 alin. (2) din Legea cu privire la avocatură. La 03.06.2016 a depus o cerere prealabilă și a solicitat revocarea hotărârii, cu admiterea

sa în profesia de avocat, însă în termenul prevăzut de Legea contenciosului administrativ, nu i s-a comunicat decizia despre rezultatele examinării cererii prealabile.

Menționează reclamantul că conform anunțului publicat pe pagina web a Uniunii Avocaților la data de 06.06.2016, a aflat că la ședința ordinară din 03.06.2016 a Comisiei de Licențiere a profesiei de avocat, a fost examinată cererea sa prealabilă și s-a hotărât respingerea ei.

Comunică reclamantul că din 15.05.2000 a fost numit în funcția de procuror în care a activat o perioadă de aproximativ 11 ani și 5 luni. Astfel, întrunește necondiționat condițiile prevăzute de art. 10 alin.(1) și (2) din Legea cu privire la avocatură, pentru a fi admis în profesia de avocat, fără efectuarea stagiului profesional sau susținerea examenului de calificare. Contrar acestor prevederi legale, prin hotărârea din 05.06.2016 a Comisiei de Licențiere a profesiei de avocat i-a fost respinsă cererea de admitere în profesia de avocat, deși, are o vechime corespunzătoare în muncă, deține cetățenia RM, capacitate deplină de exercițiu, diplomă licențiată în drept și nu ar exista careva situații care ar contribui la respingerea cererii de eliberare a licenței pentru exercitarea profesiei de avocat.

Invocă reclamantul că, prin hotărârea din 05 mai 2016 a Comisiei de Licențiere a profesiei de avocat, a fost privat de un drept recunoscut de lege, mai mult de atât, după modelul cauzelor privind admiterea în profesia de avocat, hotărârea pronunțată la 05 mai 2016 manifestă un caracter discriminatoriu, precum și o încălcare a principiului transparenței activității de licențiere a profesiei de avocat.

Consideră că hotărârea din 05 mai 2016 a Comisiei de Licențiere a profesiei de avocat, în partea în care i-a fost respinsă cererea privind admiterea în profesia de avocat, este ilegală în fond, fiind emisă contrar prevederilor legale, ceea ce conform art. 26 alin. (1) lit. a) din Legea contenciosului administrativ servește drept temei de anulare a actului contestat.

Prin hotărârea din 18 octombrie 2016 a Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău, cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial: a fost anulată hotărârea nr. 05 din 05.05.2016 a Comisiei de Licențiere a profesiei de avocat a Uniunii Avocaților din Republica Moldova, în partea respingerii cererii lui Timofeevici Ion privind admiterea în profesia de avocat; în rest, cererea de chemare în judecată, a fost respinsă.

Prin decizia din 17 ianuarie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de reprezentantul Comisiei de Licențiere a profesiei de avocat a Uniunii Avocaților din Republica Moldova și menținută hotărârea din 18 octombrie 2016 a Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău.

La data de 29 martie 2017, Uniunea Avocaților din Republica Moldova, prin intermediul avocatului Gheorghe Vlas, a declarat recurs împotriva deciziei din 17 ianuarie 2017 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că instanțele inferioare au încălcat esențial și aplicat eronat normele dreptului material și procedural, nu au elucidat pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea justă a pricinii, interpretând în mod eronat prevederile Regulamentului de concurs.

Susține recurentul că au fost încălcate esențial normele dreptului material și procedural, interpretată și aplicată eronat Legea cu privire la avocatură.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 17 ianuarie 2017. Conform materialelor cauzei decizia instanței de apel a fost expediată participanților la proces la data de 30 ianuarie 2017, însă date despre recepționarea acesteia lipsesc. Recursul declarat la data de 29 martie 2017 se consideră a fi declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Uniunea Avocaților din Republica Moldova, prin intermediul avocatului Gheorghe Vlas, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Uniunea Avocaților din Republica Moldova, prin intermediul avocatului Gheorghe Vlas, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Uniunea Avocaților din Republica Moldova, prin intermediul avocatului Gheorghe Vlas, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Uniunea Avocaților din Republica Moldova, prin intermediul avocatului Gheorghe Vlas, împotriva deciziei din 17 ianuarie 2017 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Oleg Sternioală

Judecători

Nicolae Craiu

Luiza Gafton